

İş Kazalarıyla Meslek Hastalıkları ve Analık Sigortaları hakkındaki Kanunun bazı maddelerinin değiştirilmesi ve bu kanuna bazı maddeler eklenmesi hakkında Kanun

(Resmî Gazete ile ilâm : 6 . III . 1950 - Sayı : 7449)

Nö.
5564

Kabul tarihi
1 . III . 1950

BİRİNCİ MADDE — 4772 sayılı Kanunun 4, 5, 6, 7, 9, 13, 19, 20, 22, 28, 32, 35, 37, 38, 43, 44, 47, 49, 51, 59, 60, 73 ve 84 nü maddeleri aşağıda yazılı şekilde değiştirilmiştir :

Madde 4. — Sigortalıya sağlanan menfaatler :

- A) Sağlık yardımları;
- B) Geçici iş göremezlikte verilecek gündelik ödenekler;
- C) Daimî iş göremezlik hallerinde verilecek ödenekler;
- D) Ortopedi tedavisi ve protez araç ve gereçlerinin sağlanması, takılması ve yenilenmesi;

E) Yukardaki (A) ve (D) fıkralarında yazılı yardımlar için sigortalının başka yere gönderilmesi gerekirse sigortalı ile sigortalının sıhhi durumu dolayısıyla bir başkasının refakat etmesi zaruri bulunan ve hekim raporu ile belgelenen hallerde refakat eden kimseye gidip gelme yol paraları ve Maliye ve Çalışma Bakanlıklarınca tesbit olunacak esaslar dairesinde zaruri masrafların ödenmesi;

F) İşlerini yaptıkları sırada, iş yerinde husule gelen ve yine yapılan işin mahiyetinden doğan bir kaza neticesinde, bedeni veya ruhi bir ârızaya uğrayanlardan, yurt içinde tedavisi kabil olmayıp, ancak yabancı bir memlekette kısmen veya tamamen tedavisi mümkün olupta mesleğinde uğradığı iş göremezlik derecesinin azalabileceği uzman tabiplerden kurulan tam teşekküllü bir hastane sağlık kurulu raporu ile tesbit edilen sigortalıların yabancı memleketlere gidip gelme yol paralarıyla, o yerdeki ikamet ve tedavi masraflarının ödenmesi;

Ancak tam teşekküllü sağlık kurulunca verilecek raporun bu ârıza veya hastalığın mütehassıs iki profesör ile İşçi Sigortaları Kurumundan tâyin edilecek bir mütehassıs hekimden teşekkül edecek olan kurul tarafından tasdik edilmesi şarttır.

- G) Cenaze için harcanacak paralar karşılığı;
- H) Sigortalının hak sahiplerine bağlanacak gelirler;
- İ) Analık halinde sigortalı kadına ve sigortalı olmayan karısının analığı halinde sigortalı olan erkeğe verilecek ödenekler.

Madde 5. — Bu kanuna konu olan sigortalıların gerektirdiği yardım, ödenek ve gelirlerle her türlü idare giderlerini karşılamak üzere İşçi Sigortaları İdaresince bu kanun hükümlerine göre primler alınır.

Bu primleri vermekle yalnız iş veren ödevlidir.

Alınacak primlerin hesabında sigortalılara ödenen ücretlerin aylık tutarları esas olarak alınır.

Sigortalılara verilen fazla mesai ücretleri ve her çeşit primlerle pahalık zamları gibi yalnız ücret mahiyetindeki her türlü paralar ücretin aylık tutarına dâhildir.

Ancak günlük, haftalık veya aylık olarak muayyen bir ücrete dayanmış olma-

yıpta komisyon ücreti, kâra iştirak, tasarruf ve yalnız servis mukabili bahşiş gibi gayrimuayyen zaman ve miktar üzerinden ücret alanların prim ve ödeneklerinin hesabında esas tutulacak günlük kazançları, 7 nci madde hükmü saklı kalmak şartıyla, Bakanlar Kurulu kararıyla belli edilir.

Bu gibi sigortalılar için, 5417 sayılı İhtiyarlık Sigortası ve 5502 sayılı Hastalık ve Analık Sigortası kanunları gereğince alınacak primlerle bunlara verilecek ödeneklerin hesabında da, yukarıki fıkrada yazılı Bakanlar Kurulu kararında belirtilen miktarlar esas tutulur.

Madde 6. — Bu kanun gereğince verilecek ödeneklerin hesabına esas tutulacak günlük kazanç, sigortalının kazadan veya meslek hastalığının anlaşılmasından bir ay ve doğumdan üç ay önceye rashiyan takvim ayı içinde elde ettiği ve prime esas tutulan aylık kazanç toplamının 26 da biridir.

Günlük kazancın hesabına esas tutulan ay zarfında her hangi bir sebeple kısmen çalışmamış olan sigortalıların ödenekleri o ay içindeki kazanç toplamının çalıştıkları gün adedine bölünmesiyle elde olunacak günlük kazanç üzerinden hesaplanır.

İş kazasının vukuundan veya meslek hastalığının anlaşılmasından bir ay ve doğumdan üç ay önceye rashiyan takvim ayları içinde hiç çalışmamış olan sigortalıların günlük kazançlarının hesabında, aynı iş yerinde bundan evvel çalıştıkları son ay esas tutulur ve günlük kazanç yukarıki fıkralara göre hesaplanır.

Sigortalı, o iş yerine yeni girmiş ise aynı veya benzeri iş yerinde aynı sınıftan bir işçinin yukarıki şekillerde bulunacak günlük kazancı esas olarak alınır.

Yıllık kazanç, yukarıki esaslar dâhilinde hesaplanacak günlük kazancın 300 katıdır.

Madde 7. — Prim ve ödeneklerin hesabına esas tutulan günlük kazançların en çok haddi 20 lira ve en az haddi de 2 liradır.

Günlük kazançları 2 liradan az olanlarla ücretsiz çalışanların günlük kazançları 2 lira ve günlük kazançları 20 liradan fazla olanların günlük kazançları 20 lira sayılır.

Madde 9. — Sağlık yardımı, iş kazasına uğruyan veya meslek hastalığına tutulan sigortalının iyileşmesine kadar sürer. İyileştikten sonra bakımla iş görebilirliğinin artabileceği hekim tarafından ileri sürülen sigortalı için sağlık yardımı uzatılır ve sigortalı, İşçi Sigortaları Kurumu hekimlerince lüzum gösterildiği takdirde bu kurumun nekahet evlerinde dinlendirilir.

Bu yardımlar kazanın olduğu veya meslek hastalığının İşçi Sigortaları Kurumunca tedaviye alındığı tarihten başlar ve en çok 2 yıl içinde 15 ay fiilen devam eder. Ancak, meslek hastalığına tutulan sigortalı İşçi Sigortaları Kurumunca tedaviye alınmadan evvel her hangi bir suretle iş yerinde yahut resmî sağlık müesseselerinden birinde tedavi altına alınmış ise yardımlar bu tedavinin başladığı tarihten itibaren belgelere dayanan masraflar ödenir. Şu kadar ki, 5502 sayılı Kanunun uygulandığı yerlerde meslek hastalığı dışında kalan hastalıklar için iş yerleri hastanelerinin veya resmî sağlık müesseselerinin masrafları dahi İşçi Sigortaları Kurumunca ödenir.

Madde 13. — İş kazası dolayısıyla geçici iş göremezliğe uğruyan sigortalıya geçici iş göremezliğin 4 ncü gününden başlayarak her gün için geçici iş göremezlik ödeneği verilir.

Geçici iş göremezliğin 15 günü geçmesi halinde ilk üç günlük iş göremezlik ödeneği de verilir. Bu ödenekler kazanın olduğu tarihten itibaren 2 yıl içinde 15 ayı geçemez.

Meslek hastalıkları dolayısıyla geçici iş göremezliğe uğrıyan sigortalıya her gün için geçici iş göremezlik ödeneği verilir. Bu ödenekler sağlık yardımlarının başlangıç tarihinden itibaren iki yıl için de 15 ayı geçemez.

Sağlık durumunun, gördüğü işte çalışmasına muvakkat bir müddet için mâni teşkil edeceği hekim raporiyle anlaşılan iyileşmiş sigortalı da aym mühletler içinde geçici iş göremezlik ödeneğinden faydalanır.

Geçici iş göremezlik ödeneği sigortalının 6 ncı ve 7 nci maddeler gereğince hesaplanacak günlük kazancının yarısıdır. Sigortalının, geçimleri kendisince sağlanan veya sağlanması hükme bağlanmış bulunan karı veya koca yahut çocukları ve yahut ana ve babası bulunuyorsa geçici iş göremezlik ödeneği günlük kazancının üçte ikisine çıkarılır.

Sağlık müesseselerine yatırılmak suretiyle bakımı sağlanan yahut İşçi Sigortalı Kurumunca kaplıca veya içmelerde tedavisi kabul edilen sigortalıya günlük kazancının üçte biri verilir. Bu suretle baktırılan ve tedavi ettirilen sigortalının geçimlerini sağladığı kimseler bulunduğu takdirde bu ödenek sigortalının günlük kazancının yarısına çıkarılır. Ancak, sigortalının tedavi edilmek üzere yatırıldığı yerde yemek verilmiyorsa geçici iş göremezlik ödeneği beşinci fıkradaki esaslara göre hesaplanır.

Geçici iş göremezlik ödenekleri haftalık olarak ve işledikten sonra ödenir. Doğruca Sigorta İdaresinden alınmasında güçlük bulunursa iş veren veya vekili bu ödeneği İşçi Sigortalı Kurumu hesabına verir.

İşçi Sigortalı Kurumu bu paraları her ay sonunda iş verene veya vekiline yahut göstereceği mutemedine öder.

Madde 19. — Meslek hastalığı halinde yardım ve ödeneklerden faydalanmak için sigortalının çalıştığı iş yerinde meslek hastalığına tutulduğunun hekim raporiyle tesbit edilmesi gereklidir.

Hastalık bu kanunun uygulandığı ve böyle bir hastalığa sebep olacak bir işten veya iş yerinden ayrıldıktan sonra meydana çıkmış ise, sigortalının bu kanundan faydalanabilmesi için eski işinden veya iş yerinden ayrılmasıyla hastalığın meydana çıkması arasında bir yıldan fazla bir zamanın geçmemiş olması şarttır.

Madde 20. — İş kazalarıyla meslek hastalığı sonucu olan ölümlerde :

A) Sigortalı erkeğin dul karısına yeniden evleninceye kadar;

B) Sigortalı kadının kendi geçindirdiği tam iş göremez durumdaki kocasına herhangi bir şekilde yoksulluktan kurtuluncaya kadar yıllık kazancının % 30 u derecesinde bir yıllık gelir bağlanır. Bu gelire hak kazanmak için evlenmenin kazadan önce bağitlanmış olması şarttır.

Ancak, ölüm zamanında boşanma ve ayrılma sebebiyle sigortalının karı veya kocasına bir nafaka vermesi mahkemece kararlaştırılmış ise bu nafaka gelir olarak verilir. Şu kadar ki, gelir olarak verilecek nafakanın bir yıllık tutarı sigortalının yıllık kazancının % 30 unu geçemez.

C) Sigortalının çocuklarından her birine yıllık kazancının % 15 i nispetinde yıllık gelir bağlanır. Bu gelir çocuklara 16 yaşına, tahsilde iseler 19 yaşına kadar verilir.

Sigortalının ölümüyle hem anasız hem babasız kalan veya sonradan bu duruma düşen çocuğa bağlanacak gelir nispeti % 25 e çıkarılır.

Çalışmayacak derecede sakat olan çocukların gelirleri yukarda yazılı yaşlara varduktan sonra da kesilmez.

Sigortalının ölümünden sonra doğan çocuğa da bu gelir verilir.

D) Kazanın vukuundan veya meslek hastalığının anlaşılmasından önce sigor-

talı tarafından evlât edinilmiş veya tanınmış yahut nesebi düzeltilmiş veya sigortalının babalığı hüküm altına alınmış olan çocuklar da bu haklardan faydalanır.

Sigortalı ananın ölümünden doğan haklarda çocuğun babasının belli olması şart değildir.

E) Sigortalının cenazesini kaldırma karşılığı olarak ailesine toptan 75 lira ödenir. Cenaze sigortalının ailesi fertleri tarafından kaldırılmayıp başkası tarafından kaldırıldığı takdirde belgelere dayanan ve 75 lirayı geçmiyen masraflar bu kimselere ödenir.

Madde 22. — Hak sahibi olan kimselere bağlanacak gelirlerin toplamı sigortalının yıllık kazancının % 60 ını geçemez. Bu haddin aşılması için gerekirse hak sahibi olan kimselerin gelirlerinden aralarındaki nispet gözetilerek indirmeler yapılır.

Hak sahibi olan kimselerden birinin gelir hakkı düşerse öbürlerinin gelirleri bu hesaba göre artırılır.

Gelirleri sermaye halinde ödenen hak sahipleri ikinci fıkra hükmünden faydalanamazlar.

Madde 28. — Sigortalının tekrar bir iş kazasına uğraması veya yeni bir meslek hastalığına tutulması halinde meydana gelen ârızaların bütünü gözönüne alınarak kendisine mâlûliyeti mucip ilk kaza veya meslek hastalığı zamanındaki kazancı üzerinden gelir bağlanır. Eğer sigortalının son uğradığı kaza veya meslek hastalığı sırasındaki günlük kazancı evvelki kazancından yüksek ise bu kazanç üzerinden daimî iş göremezlik geliri hesaplanır.

Madde 32. — Analık sigortası haklarından faydalanmak için :

A) Sigortalı kadının veya karısı için analık yardımından faydalanacak sigortalı erkeğin doğumdan önceki bir yıl içinde İş Kanununun uygulandığı bir veya birkaç iş yerinde en az 160 gün çalışmış bulunması ve bunun da çalıştığı iş yerince belgelenmesi;

B) Gebelik yardım ve ödeneğinden faydalanacak olanlar tarafından gebeliğin doğumdan önce hekim raporu veya diplomalı ebe belgesiyle İşçi Sigortaları Kurumuna bildirilmesi;

C) Doğum yardım ve ödeneklerinden faydalanmak için doğumun 50 gün içinde İşçi Sigortaları Kurumuna haber verilmesi;

D) Sigortalı erkeğin doğumdan önce Türk Medeni Kanunu gereğince doğum yapan kadınla evli bulunması;

Şarttır.

Doğumun sübutu ancak hekim raporu veya diplomalı ebeden alınacak belge ile veyahut nüfus tezkeresi örneğiyle belgelenir.

(A) fıkrasındaki sürenin hesabında sigortalının çalışma dönemine rastlıyan resmi tatil günleriyle ücretli izin ve iş kazası, meslek hastalığı sebebiyle geçici iş göremezlik süreleri çalışma günlerinden sayılır.

Madde 35. — Sigortalının bağışlanmaz bir kusuru yüzünden olan kazalarda veya meslek hastalıklarında 4 ncü maddenin (B, C) fıkralarında yazılı para yardımları bu kusurun derecesine göre İşçi Sigortaları Kurumunca eksiltilebilir.

Tehlikeli olduğu bilinen veya herhangi bir emre veyahut açıkça izne dayanmadığı gibi hiçbir gereği veya faydası bulunmayan bir işi elinde olarak sigortalının yapması veya yapılması gerekli bir hareketi savaşması kusurun bağışlanmazlığına esas tutulur.

Madde 37. — Kaza veya meslek hastalığı, işveren veya vekilinin kası veya İş Kanununun işçilerin sağlığını koruma ve İş Emniyeti hükümlerine aykırı hareketinden yahut diğer suç sayılır fiiliinden veyahut sigortalının iş yerine ait işler dışında çalıştırılması yüzünden olmuş ise, İşçi Sigortaları Kurumunun sigortalıya veya hak sahibi kimselere bu kanun gereğince sağladığı ve ilerde sağlamaya mecbur olduğu menfaatlerden mütevellit her türlü zararlarını tazmin etmek işveren veya vekiline düşer.

Kaza veya meslek hastalığı; istihdam edilen diğer bir şahsın ihmali veya kusuru ile meydana gelmiş ise, sigortalının bütün haklarını İşçi Sigortaları Kurumu vermekle beraber Borçlar Kanununun 55 nci maddesi gereğince İşçi Sigortaları Kurumu veya sigortalı yahut hak sahibi olan kimseler, her türlü zararlarını işveren veya vekilinden arayabilirler.

Kazaya veya meslek hastalığına sebep olan üçüncü kişiler de her türlü kasıt ve kusurlarından sorumludurlar.

Madde 38. — İşçi Sigortaları Kurumunun 5 nci maddesi gereğince işverenlerden alacağı primler, sigortalılara ödenen ücretlerin aylık tutarına ve her iş yerinin kaza ve meslek hastalığı bakımından gösterdiği tehlikenin ağırlığına ve derecesine göre değişir. Analık primlerinin hesabında böyle bir fark aranmaz.

Madde 43. — Hangi mesleklerin hangi tehlike sınıf ve derecelerine girdiği ve bunlardan her biri için İşçi Sigortaları Kurumunca ne miktarda prim alınacağı hakkında hazırlanacak prim tarifesi ilgili bakanlıkların düşünceleri sorulduktan sonra analık prim tarifesiyle birlikte Çalışma Bakanlığının teklifi üzerine Bakanlar Kurulunun onama kararıyla yürürlüğe girer.

Prim hadleri, hesap yılı içinde her sınıf ve derecede olabilecek kaza ve meslek hastalıklarından dolayı bağlanacak gelirler için gereken tesis sermayeleri toplamı ile İşçi Sigortaları Kurumuna bu kanuna göre yüklenen başka görevler ve kurumun her türlü giderleri göz önünde tutularak hesaplanır.

Prim tarifeleri her beş yılda bir, gerekli görülürse daha önce değiştirilebilir.

Madde 44. — İşveren veya işveren vekili iş yerinde çalıştırdığı sigortalılara ödenen ücretleri gösterir ve örneği İşçi Sigortaları Kurumunca hazırlanacak aylık bordroları en geç ertesi ayın sonuna kadar İşçi Sigortaları Kurumuna vermeye mecburdur.

Bordrolar örneğine uygun olarak vaktinde verilmezse veya bordroların dayandığı belgeler bordro muhteviyatını teyit eder mahiyette görülmezse İşçi Sigortaları Kurumu günlük kazançlar toplamını uygun göreceği yol ve usullere göre ölçümler.

Madde 47. — İşveren veya vekili her ay sigortalılara ödedikleri ücretler toplamı üzerinden iş yerinin tehlike sınıf ve derecesi için kabul edilmiş bulunan prim nispetine göre hesaplayacakları iş kazası ve meslek hastalıkları primleriyle aynı ücretler üzerinden hesap ve tesbit edecekleri analık sigortası primlerini en geç ertesi ayın sonuna kadar İşçi Sigortaları Kurumuna ödemeye mecburdurlar.

Primleri zamanında İşçi Sigortaları Kurumuna ödemiye işveren veya vekiline keyfiyet bir yazı ile bildirilir ve primler % 10 arttırılarak alınır. Geçmiş günler için ayrıca normal faiz alınır.

Madde 49. — Devlet, il, belediyeler ve Devlet Ekonomi Kurumları ile ilgili her türlü yapı veya yol inşaat veya onarımı işlerini üzerine alanlarla bunların iş yerlerinin adresleri ilgili makamlar ve iş alanlar tarafından İşçi Sigortaları Kuru-

muna bildirilir. Bu işlere karşılık gösterilen her türlü teminat İşçi Sigortaları Kurumuna borçları kalmadığı anlaşılmadıkça geri verilmez. Ödenmemiş sigorta primleri bu teminattan kesilerek İşçi Sigortaları Kurumuna yatırılır.

Madde 51. — İşçi Sigortaları Kurumu tarafından 47 nci maddenin son fıkrası hükmüne uyularak iş veren veya vekiline yapılan tebligat üzerine prim borçları ödenmediği takdirde kurumca tanzim edilen ve iş verenin prim borcu miktarını gösteren belgeler, resmî dairelerin usulüne göre verdikleri vesikalar hükmünde olup icra ve iflâs dairelerince bunların tâbi oldukları hükümlere göre muamele yapılır.

İş veren veya vekili bu kanunun 42 nci maddesi gereğince iş yerinin tehlike sınıf ve derecesine karşı Çalışma Bakanlığına yahut bu Bakanlığın vereceği kesin karar üzerine Danıştaya müracaat ettiği takdirde İcra ve İflâs Kanununun 72 nci maddesinde yazılı bir senelik süre Danıştay kararının kesinleşmesinden itibaren başlar.

Madde 59. — 29 ncu maddenin (B) fıkrası hükmünden faydalanabilmesi için sigortalı kadının İşçi Sigortaları Kurumuna çocuk düşürdüğünü on gün içinde hekim raporu veya diplomalı ebe belgesiyle haber vermesi ve 32 nci maddenin (A) bendinde yazılı hizmet süresini doldurması şarttır.

Madde 60. — Kaza haber verme kâğıdına ekli hekim raporuna göre bildirilen olayın bu kanuna göre iş kazası sayılıp sayılmıyacağı hakkında bir karara varılabilmesi için gerekirse İşçi Sigortaları Kurumu tarafından soruşturma yapılabilir. Bu soruşturma sonunda haber verme kâğıdında yazılı hususların hakikata uymadığı anlaşılırsa İşçi Sigortaları Kurumunca bu vaka için yapılmış bulunan bütün masraflar iş verenden alınır ve iş veren ile diğer ilgililer hakkında genel hükümler gereğince ayrıca kovuşturma yapılır.

Madde 73. — Sonradan her hangi bir sebeple İş Kanununun uygulama alanı dışına çıkarılan bir iş yerinde, işlemeye büsbütün son verilmedikçe işte kalanlar için sigorta hükümleri ertesi hesap yılı başına kadar sürer.

İdari bir hata dolayısıyla yetkili teşkilâtça İş Kanunu kapsamına alınan iş yerleri hakkında birinci fıkra hükmü uygulanamıyacağı gibi iş verenlerden tahsil edilmiş bulunan primler geri verilir. Bu gibi iş yerlerinde çalışan kimselere İşçi Sigortaları Kurumunca iş kazası, meslek hastalığı veya analık halleri dolayısıyla her hangi bir yardımda bulunulmakta ise yardım ve ödemeler durdurulur. Şu kadar ki, evvelce sağlanan menfaatlere ait giderler ilgililerden istirdat olunmaz.

Madde 84. — İş Kanunu kapsamına girecek nitelikte olmakla beraber anılan Kanunun 2 nci maddesinin (F) bendi gereğince iş yerini ilgili çalışma teşkilâtına haber vermiyen iş verenlerin iş yerlerinde vukua gelen iş kazası, meslek hastalığı ve analık halleri için ilgili işçi veya hizmetli hakkındaki sigorta yardım ve ödenekleri aynen kanun kapsamında bulunan iş yerlerinde olduğu gibi İşçi Sigortaları Kurumunca sağlanır.

Ancak, bu gibiler hakkında yapılan ve ilerde yapılması gerekli bulunan her türlü giderlerin tutarı ile gelir bağlandığı takdirde bu gelirlere ait tesis sermayelerinin tutarı iş verenden alınır.

İKİNCİ MADDE — 4772 sayılı Kanunun geçici maddesinde yazılı derecelendirme işi hakkındaki altı yıllık mühlet onyıla çıkarılmıştır.

ÜÇÜNCÜ MADDE — 4772 sayılı Kanunun 45, 46, 48, 55, 58 ve 61 nci maddeleri kaldırılmıştır.

DÖRDÜNCÜ MADDE — İşçi Sigortaları Kurumu, Çalışma Bakanlığınca onanacak genel şartlar dâhilinde İş Kanununa tâbi olmayan işlerde ve iş yerlerinde çalışanların da toplu olarak bu kanuna tâbi tutulmaları için iş verenlerle, işçi ve hizmetlilerin dernek ve buna benzer teşekkülleriyle yahut işçi ve iş veren sendikaları ile sözleşmeler yapabilir.

BESİNCİ MADDE — Sigortalının İşçi Sigortaları Kurumuna müracaatı yahut kurumun ittilatı üzerine, kurum tarafından yazı ile yapılacak bir hafta süreli ihtara rağmen 32 nci maddenin (A) bendinde yazılı çalışma belgesini sigortalıya vermiyen veya 56 nci madde gereğince iş kazasını yahut 57 nci maddenin dördüncü fıkrası gereğince meslek hastalığını vaktinde Kuruma ihbar etmiyen iş veren veya iş veren vekili hakkında 100 liradan 1 000 liraya kadar ağır para cezası hükümlenir.

44 ncü maddede yazılı bordroları da kanunun tâyin ettiği mühlet içinde Kurumca yapılacak yazılı ihtara rağmen bir ay içinde Kuruma tevdi etmiyen yahut 78 nci maddede yazılı defterleri tutmıyan iş veren veya iş veren vekili hakkında da aynı ceza hükümlenir.

GEÇİCİ MADDE 1. — Bu kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce vukubulan iş kazası veya meslek hastalığı veyahut analık halleri ile ilgili sigorta hakları hakkında 4772 sayılı Kanunun eski hükümlerinin uygulanmasına devam olunur.

GEÇİCİ MADDE 2. — 4772 sayılı Kanunun 44 ncü maddesi gereğince 1950 yılı için İşçi Sigortaları Kurumunca geçici olarak salınan veya alınan iş kazalarıyla meslek hastalıkları ve analık sigortası primleri iş yerlerinde bu kanunun yürürlüğe girdiği tarihe kadar ödenmiş bulunan ücretler toplamına göre tesbit olunacak kesin primlerle mahsup edilir. Bu suretle hesaplanan kesin prim tutarı ödenmiş bulunan geçici prim toplamından az olursa fazlası iş veren veya vekiline geri verilir, çok olursa eksigi iş veren veya vekiline ödetilir.

ALTINCI MADDE — Bu kanunun, 4772 sayılı Kanunun 5, 7, 44, 47 ve 84 ncü maddelerini değiştiren hükümleri 1 . III . 1950 tarihinde, diğer hükümleri yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

YEDİNCİ MADDE — Bu kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

3 Mart 1950

Cumhurbaşkanlığına yazılan tezkerenin tarih ve numarası	:	2 . III . 1950 ve 1/665
Bu kanunun ilânının Başbakanlığa bildirildiğine dair Cumhurbaşkanlığından gelen tezkerenin tarih ve numarası	:	3 . III . 1950 ve 4/187
Bu kanunun görüşmelerini gösteren tutanakların cilt ve sayfa numaraları	Cilt	Sayfa
	23	3
	24	49,714
	25	21:28